

Tenkrát

Vojta Kidák Tomáško

Je to tady s náma nějak nahnutý, jakoby nám někdo sebral klid,
nic neplatí a nic už není na tudy a nic už není, jak by mělo bý
t.

Jenom blázni zkouší hledat nahou tmou a slyšet ticho, že až sko
ro bolí,
jenom blázni hrají holkám na loutnu, Yesterday anebo Hallo Doll
y.

Jako kluk jsem chodíval za tátou, byl obyčejnej chlap co stav
ěl domy,
v sobotu jsme sedávali před chatou, vyprávěl a kolem kvetly str
omy.

A holky tenkrát měly sukně od rosy a nedávaly pusy na potkání,
ale voněly jak louka, když se pokosí a přitom měly ústa na líbá
ní.

A tak věřím, že snad někdo pochopí, třeba ten co nahý tančí v d
ešti,
že než se naše bárka ke dnu potopí, ať tu zbyde na hrníček štěs
tí.

Ať tu po nás zbyde málo trápení a hodně času na otázky dětí,
jdu krajinou a cestou dělám znamení, z osminových not a ze souv
ětí.